

Kapitola jedna

V hale Turlinghamskej akadémie sa zbehlo päťsto žiakov na spoločné zhromaždenie a robili neuveriteľný lomoz. Sophie vošla do haly tiež a očami prečesávala rady dievčat a chlapcov v červeno-sivých uniformách. Hľadala Katy. V pondelok ráno si vždy vymieňali víkendové klebety, ale tie dnešné sú rozhodne najbláznivejšie! Všetky tie príhody s jej tetou Angelicou a k tomu nečakaný návrat Sophinho otca. Sophie sa túto noc veru skoro vôbec nevyspala. Len čo zavrela oči, hneď ich aj otvorila a spomínala na kúzelné gule, čo lietali vzduchom, na Angelicinu tvár znetvorenú hnevom, na dvere, cez ktoré vletel dovnútra jej otec, aby ich s Katy zachránil. Ešte šťastie, že už bolo po všetkom a jej teta je nadobro preč.

Jednako však nebola celkom šťastná. Katy boja jediná osoba pod slnkom, ktorej mohla všetko povedať. Iba ona vedela celú pravdu. Ibaže priateľstvo čarodejnice a lovkyně čarodejníc prinášalo so sebou mnohé úskalia.

Usmiala sa, keď zbadala Katy sedieť s prekríženými nohami na dlážke medzi ostatnými deviatakmi. V tom istom okamihu si ju všimla aj Katy a zamávala jej. Sophie prešla celým radom a napchala sa do úzkeho priestoru k svojej najlepšej kamarátke.

„Čau, Sophie!“ pozdravila ju so silným americkým prízvukom Erin. Lauren, ktorá sedela vedľa Erin, sa od radosti celá rozžiarila. Pred nimi sedela Kaz a Joanna, ktoré sa otočili a tiež sa jej pozdravili.

„Ahoj, decká,“ povedala Sophie kamarátkam a varovne mrkla na Katy. O čarovaní sa pred ostatnými nesmeli ani slovom prerieknuť.

„Tak čo, Sophie, ako sa máš?“ opýtala sa Katy. „Ako to včera dopadlo s vašimi? Stavím sa, že mamka musela byť hotová, keď ho zbadala.“

„Veru aj bola,“ zasmiala sa Sophie, len čo sa uvelebila na parketách.

Pri myšlienke na to, že jej otec je doma, jej stiahlo žalúdok. Vedela, že ich čaká náročné obdobie: vypa- ril sa na celých desať rokov, mama mu určite nemieni-

la všetko odpustiť za jednu noc. Aj keď Sophie vedela, že otec odišiel len a len preto, aby svoju rodinu ochránil pred lovcami, jej mamka o tom nemala ani tušenia. Sophie veľmi túžila, aby sa všetko vyriešilo, ale ako by sa mohlo, keď bolo medzi nimi toľko tajomstiev?

„Nuž, ale nie si to náhodou ty, kto má zaručene najzaujímavejšie novinky?“ podotkla a prešla tak k bezpečnejším témam. „Tak ako ste včera s Callumom pokročili, hm?“

„Hí, áno! Sem s podrobnosťami!“ posunula sa bližšie Erin, kým Joanna a Kaz s Lauren sa celé nadšené naklonili smerom k nim.

Katy sa začervenala. „Nuž, ja, ehm, on... mmmm...“ pozrela na Kaz.

Sophie sa zháčila, odrazu si spomenula, že Kaz bola do Calluma veľmi buchnutá. S úľavou však sledovala, ako Kaz odmietavo pokrútila kučeravou hlavou a nahlas sa rozosmiala.

„Ach, neboj sa, Katy. Callum ma už *vôbec* nezaujíma. Vy dvaja ste si súdení a už som si našla iný objekt.“

„To fakt?!“ opýtala sa Erin vyjavene. „Koho, kedy, ako?“

„Olivera,“ žiarila Kaz, keď všetky dievčatá na ňu upreli zrak. „Včera sme spolu strávili prakticky celý deň.“

Erin spišťala a dievčatá zasypali Kaz otázkami.

„A to spolu normálne chodíte? Pozval ťa na rande?“ vyzvedala Lauren s doširoka otvorenými očami.

„Zatiaľ nie, ale keby sme spolu strávili trošku viac času, tak by ma určite pozval!“ Kaz sa otočila ku Katy. „A čo Callum, pozval ťa včera na rande?“

„Áno, tak hovor už konečne, Katy, a nenapínaj nás tolko!“ prosíkala Sophie.

„Pssst!“ ozvalo sa za nimi rozčúlene. Sophie myklo a otočila sa. Mračila sa na nich Maggie Millarová – hlava dozoru starších žiakov – a naznačila im, aby dávali pozor, čo sa deje vpredu.

Sophie s kamarátkami sa otočili práve vo chvíli, keď na malé pódium vystúpila Sophina mama a tvárila sa celkom ako riaditeľka. Sophie si povzdychla, Katine novinky budú musieť počkať.

„Dobré ráno, Turlingham,“ pozdravila ich zachrípnuto a Sophie si všimla, že má pod očami vačky. Dúfala, že nik iný nevidí, ako veľmi je unavená. Miestnosť trochu zatíchla. Najmladší žiaci s otvorenými ústami pozerali na riaditeľku, a tí starší jemne napomínali staršie dievčatá.

„Dnes mám pre vás naozaj skvelé správy,“ pokračovala Sophina mama. „Iste si pamätáte, že každé dva roky žiaci deviateho a desiateho ročníka majú možnosť získať Zlatú cenu grófa z Turlinghamu.“

Sophie sa narovnala a vymenila si s kamarátkami prekvapené pohľady.

„Ak ju chcete získať, musíte sa aktívne podieľať na dobrovoľníckych činnostiach pre obec. Nebude to ľahké a znamená to, že sa budete musieť rozlúčiť s niekoľkými hodinami vášho voľného času. Na druhej strane, bude to dobre vyzeráť na vašom vysvedčení, a keď sa jedného dňa budete hlásiť na vysoké školy, môže vám to pomôcť. Aj keď verím, že predstava vysokej školy je pre mnohých z vás taká vzdialená, že ju ani nevidia.“ Sophina mama sa usmiala. „Pár dobrovoľníkov budeme potrebovať aj z jedenásteho ročníka, budú pomáhať pani Freemanovej.“

Sophie nechcela sklamane zastonať, ale nevedela sa ovládnuť. Zvyšok ročníka urobil to isté. Pani Freemanová bola ich učiteľka a správkyňa dievčenského internátu, a zároveň to bola strašná ropucha!

Sophina mama sa usmiala na pani Freemanovú.

„Po zhromaždení sa môžete ísť zapísať na rôzne činnosti, ktoré nájdete na nástenke vášho ročníka,“ pokračovala. „Ocenenie má dva stupne: strieborný a zlatý. Ak sa vám podarí splniť podmienky strieborného stupňa do takej miery, že pani Freemanová bude spokojná, môžete pokračovať o výhru zlatej ceny, a tou je... výlet do Holandska!“

V sále sa ozval čulý ruch. Joanna s Kaz si prikývli a Sophie začula, ako Erin šepala Lauren: „Výborne, to by znamenalo, že strávim prázdniny s Markom... Bože, ja to neprežijem!“

Katy drgla do Sophie a tá sa na ňu usmiala. Úplne súhlasila s Erin, hneď po zhromaždení sa pôjdu na niečo zapísať!

Sophie sa chcela dostať k zoznamom skôr, ako im vyfúknu najlepšie činnosti, a tak vyrazila k dverám, len čo ich starší žiaci otvorili. No čuduj sa svete, rovnaký nápad mal azda každý v deviatom aj desiatom ročníku! Uhla sa ruksaku staršieho žiaka a nasledovala Erin a Kaz, ktoré už kľučkovali davom a ponáhľali sa k nástenkám.

„Po chodbách sa nebeží!“ zrevala za nimi Maggie. „Sophie Morrowová, o tebe hovorím!“

Sophie prevrátila očami. Prečo do nej Maggie stále zapára? Prinútila sa spomaliť a kráčať, teda aspoň dovtedy, kým bola Maggie na očiach. Potom spolu s kamarátkami trielili po kamennej dlažbe za ostatnými, ale keď dorazili k nástenkám, zistili, že pred nimi už stojí celá hárba detí a šmykom zastali.

Sophie sa postavila na špičky a snažila sa dovidieť na zoznam dobrovoľníckych činností. Akési vy-

soké dievča jej švihlo vrkočom po tvári a predbehlo sa pred ňu.

„Tak toto je úžas! Nedovidím ani na zoznamy, nieto ešte aby som sa na niečo zapísala.“ Oznamovala Sophie dozadu kamarátkam.

Nakoniec sa dav ale predsa len trochu preredil a Sophie sa podarilo dostať dopredu.

„Takže takto, baby, môžeme si vybrať z nasledujúcich možností,“ zakričala dievčatám dozadu a potom začala nahlas čítať jednotlivé aktivity: „organizácia burzy pre charitu, charitatívny beh za Turlingham, pomocné práce pri charitatívnej módnej šou maturantov...“

„Och, bože!“ Erin len tak zažiarli oči.

„... Čítanie škôlkarom, výpomoc v kuchyni pri polievkach, pomocné práce na farme, pomoc v školskej knižnici...“

Sophie s Katy na seba veľavýznamne pozreli, spomenuli si totiž na dobrodružstvá v školskej knižnici len pred pár týždňami. Len ony dve vedeli, že knižnica má aj čarodejný protipól!

„... Zbieranie odpadu v dedine, pomoc v útulku pre psy a... to je tuším všetko.“ Predrala sa cez dav späť ku kamarátkam.

„Ále, keď ja sa neviem rozhodnúť!“ zaúpela Lauren.
„Všetko je to super.“

„Ani ja nie,“ priznala Sophie. „Katy, čo by si chcela robiť ty?“

„A čo ten útulok?“ navrhla Katy. „Šteniatka sú také zlatučké.“

„Ahoj, decká!“ ozval sa chlapčenský hlas a Sophie videla, ako sa k nim blíži Callum Pearce – vysoký, štíhly chlapec so strapatými kučeravými vlasmi, okuliarmi trochu nakrivo a košeľou mierne vykasanou. Sophie potlačila úsmev, Callum možno bol riaditeľov syn, ale rozhodne tak nevyzeral!

„Ahoj, Callum,“ pozdravila ho Katy. „Nevieme sa rozhodnúť, na čo sa prihlásiť.“

Callum prižmúril oči a zaostril na nástenku. „Ja som rozmýšľal nad tým charitatívnym behom, ale ešte som sa nerozhodol.“

„To znie super, čo povieš, Sophie?“ opýtala sa Katy nadšene.

Sophie sa usmiala. Katy nebola žiadna milovníčka behu, ale Sophie bolo jasné, že bude robiť hocičo, čo bude chcieť robiť Callum. „No dobre, tak sa na to zapíšme.“ Vytiahla pero a predrala sa cez hlúčik žiakov späť k nástenke. Keď pozrela na nástenku, všimla si ďalší zoznam, celkom na kraji. Mal nadpis: *Zeleninový projekt Bowdenskej psychiatrickej nemocnice.*

„Hí, pozrite!“ zvolala. V Bowdenskej nemocnici

bola jej stará mama – pred pár rokmi sa snažila presvedčiť svet, že čarodejnice a ich lovci existujú, a pretože si všetci mysleli, že jej preskočilo, radšej ju pre istotu niekam zavreli – a keď Sophie zacítila, ako sa jej v ruk-saku zahniezdila jej pomocníčka veverička, uvedomila si, že záhrada bude pre Gally ideálne miesto!

Katy a Callum podišli k nej. Sophie ukázala na oznámenie.

„Bude to len jedna sobota, pri ostatných aktivitách sa tých osem hodín rozťahuje na dva týždne,“ vysvetľovala. „Takže sa jeden deň síce poriadne nadrieme, ale strieborný stupeň budeme mať vo vrecku!“

„Super,“ súhlasila Katy. „Čo ty na to, Callum?“

„Mne sa to pozdáva!“ Callum schytil pero a zapísal na hárok ich tri mená.

Sophie sa otočila a videla, že Erin a Mark stoja za nimi. Erin mala ruky zložené na prsiach a Mark sa tváril namosúrene.

„Zbláznil si sa?! Charitatívny beh?“ frflala Erin. „Ale Mark, v teplákoch budem vyzeráť ako trúba!“

„Aha, a ja budem podľa teba na módnej šou vyzeráť ako?!“ zrukol Mark. „Čo je divné na tom, že chcem robiť niečo na čerstvom vzduchu?“

„Prečo sa k nám vy dvaja nepridáte?“ navrhla im Sophie a náhlila sa k nim.